

عنوان مقاله:

ادبیات غنایی و انعکاس دیدگاه ها و نگرش های منتقدانه حافظ در غزل

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیروس شمیسا - استاد دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

حورا سادات امامی - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد کاشان، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

وسیع ترین افق معنوی در شعر فارسی، نوع غنایی است و غزل فارسی یکی از سرشارترین حوزه های شعر است که در آن آمیزش انواع مختلف غنایی را اعم از مسایل عاشقانه و عارفانه، اجتماعی و فلسفی گاه با چاشنی طنز و انتقاد می توان دریافت. جلوه های ادب غنایی ما در سبک عراقی است و بهترین نمونه از شاعرانی که در این سبک، نگرش های منتقدانه ی خود را گاه با صراحت و گاه با طنز و کنایه در غزلیاتش مطرح ساخته، لسان الغیب، حافظ شیرازی است. عصر اوکه همزمان است با فرمانروایی امیر مبارزالدین محمد مظفری، هرج و مرج و ریاکاری در جامعه، آنگونه به اوج خود رسید که شیوع یأس و ناامیدی بخصوص در شهر شیراز موجب شد که مردم راه انزوا را برگزینند. در این اوضاع، حافظ همچون منتقدی زبردست با شیوه ای هنرمندانه و با استفاده از ابزار شعر و به خصوص قالب غزل از چهره ی به ظاهر آرام جامعه ی زمان خود، حجاب ها را به کناری زده و از زشتی ها و تناقض های عصر خود رونمایی کرده است. در این جستار پس از توضیحی مختصر در باب ادب غنایی به اجمال به نگرشها و دیدگاه های انتقادی او پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات غنایی، حافظ شیرازی، غزل، نگرش های انتقادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520955>

